

ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

Що ви стоїте в одному дусі
й однодушно змагаєтесь
за віру євангельську.
Филип. 1:27

№ 3 (276), березень 2025

ЧИТАЙТЕ
У НОМЕРІ:

Великдень серед бурі: де знайти надію?

Ти певно не чув
про вічність?

стор. 2

Воскресіння Ісуса
є прообразом великого
свята майбутнього

стор. 2-3

Ніяка сила в світі

стор. 4-5

Вільний невільник

стор. 4

Долаючи конфлікти

стор. 6

РОЗІП'ЯТА ПРАВДА

стор. 6

Пасха — це свято, яке приходиться до нас навіть у найглибшій темряві. Воно не чекає, поки замовкнуть гармати, не вимагає, щоб ми перестали плакати. Воно просто приходиться — як перший промінь сонця крізь розбите вікно, як тихий шепіт Бога: «Я з вами. Я живий.»

У цю Пасху Україна зустрічає Воскресіння Христа серед війни. Багато хто не зможе поклонитися Богу у храмі через обстріли, хтось не почує радісного «Христос воскрес!» — бо втратив близьких. Але саме в ці дні істина про Воскресіння стає для нас не просто словами з Писання, а живою відповіддю на відчай.

ВОСКРЕСІННЯ — ЦЕ НЕ ПРО СПОКІЙ, А ПРО ПЕРЕМОГУ

Перші учні Христа теж були в страху. Вони сховалися, не знаючи, що буде далі. Але коли вони побачили воскреслого Христа — їхній жаль перетворився на нестримну радість. Не тому, що зникли проблеми (гоління на них тільки почалися!), а тому, що вони зрозуміли: смерть — не кінець.

Сьогодні ми, як ті учні, стоїмо перед могилами, які здаються останнім словом. Але Пасха нагадує: **останнє слово — за Богом.** І це слово — «Життя».

ДЕ ШУКАТИ НАДІЇ СЬОГОДНІ?

- У малому світлі** — як у тих українців, які діляться останнім із сусідами; як у волонтерів, що ризикують, щоб врятувати інших. Це — відблиск Христової любові.
- У пам'яті** — про те, що наші загиблі не «зникли», а **перейшли** у вічність. Віруючий не каже «прощай», а «до побачення».
- У молитві** — навіть коли вона схожа на крик: «Доки, Господи?!» Бог не лякається наших сліз. Він сам плакав біля могили Лазаря — а потім воскресив його.

ІСТОРІЯ, ЯКА ПОВТОРЮЄТЬСЯ

Коли Христос воскрес, римські солдати все ще стояли на варті, а світ начебто не змінився. Але — усе змінилось назавжди. Так і зараз: війна ще триває, але наша надія вже перемогла. Бо вона — не в політиках чи зброї, а в Тому, Хто сказав:

«У світі будете мати страждання. Але візьміть мужність — Я подолав світ» (Ів. 16:33).

Христос воскрес! — значить, зло не має останнього слова.

Воістину воскрес! — значить, навіть у руїнах ми можемо співати.

Бо Пасха — це не про ідеальний світ. Це про те, що **світло світить у темряві, і темрява не подужала його** (Ів. 1:5).

редактор газети «За віру Євангельську»
Олександр ГЕНІШ

Бог знає...

Коли ти втомився від невирішених обставин і ситуацій,

Бог знає, як сильно ти старався щось зробити...

Коли ти довгий час в сльозах, і нестерпно страждаєш,

Бог врахував твої сльози...

Якщо відчуваєш себе, ніби зупинився і життя проходить повз тебе,

Бог з тобою в твоїм очікуванні...

Коли ти самотній і друзі твої занадто зайняті, щоб тобі зателефонувати чи не в змоззі тебе зрозуміти,

Бог на твоїй стороні...

Коли думаєш, що спробував все і вже не знаєш, який шлях обрати,

вирішення в Бога...

Коли ти засмучений, в збентеженні, тобі боляче чи все здається нісенітницею,

відповідь у Бога...

Якщо раптом твій шлях прояснився і ти побачив промінь надії в житті.

Бог прошепотів тобі...

Коли в твоєму житті все добре, і є те, за що бути вдячним,

Бог благословив тебе!

Коли щось чудове сталося і ти знайшов ту особливу людину,

Бог усміхнувся тобі...

Коли в тебе є мрія до якої ти ідеш, а також реальність, якою можна жити,

Бог відкрив твої очі.

ПАМ'ЯТАЙ: де б ти не був і що б зараз не переживав, — Бог знає!

Дорогі у Христі брати і сестри!

Вже вкотре ми зустрічаємо Пасху в умовах, коли навколо звук сирен затьмарює радісний спів «Христос Воскрес!», коли сльози втрат з'являються на очах, а віра багатьох проходить найважче випробування. Але саме в такий час святкова вість звучить особливо потужно: «Смерть, де твоє жало? Аде, де твоя перемога?» (1 Кор. 15:55).

ХРИСТОС ВОСКРЕС — НАВІТЬ ТУТ І ЗАРАЗ

Коли апостоли у страху ховалися в горниці, їм здавалося, що смерть перемогла. Але Воскресіння стало переломом історії. Так і сьогодні: наша віра — не в тому, що війна закінчиться завтра, а в тому, що навіть серед руїн Бог творить нове.

- Кожна молитва в підвалі під обстрілами — це свідоцтво: ми не самотні.
- Кожен хліб, розділений з сусідами — знак: ми все ще народ, який любить і вірить.

Де Бог у стражданнях? Це питання звучить особливо гостро. Адже Христос не прийшов **замість** нашого болю, а пройшов через нього. Він не скасував хрест — але зробив його мостом у вічність. Тому ваші сльози святі. Ісус плакав над Лазарем — а потім воскресив його. Ваш гнів — зрозумілий. Псалми повні криків до Бога: «Доки, Господи?!» (Пс. 12:1). Ваша надія — реальна. Бо якщо

Христос воскрес, то й наші померлі — не мертві, а живі в Ньому (Мт. 22:32).

Бажаю усім: не дайте ненависті отруїти ваше серце. Навіть зараз ми зобов'язані любити — як Христос, який молився за тих, хто Його розпинав. **Шукайте Бога в малому:** у посмішці дитини, у допомозі незнайомця, у весняній квітці, що пробивається крізь асфальт. Але передусім — шукайте Бога у Євангелії. **Будьте світлом.** Ваша віра — це маяк для тих, хто втратив надію.

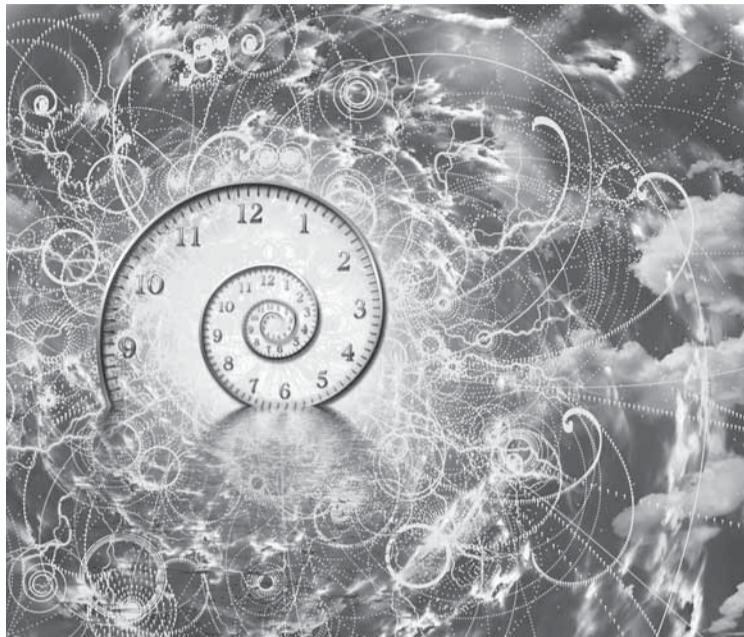
Дорогі мої, ми не знаємо, коли закінчиться ця війна. Але ми знаємо **Хто** стоїть за нами. Він, переможець смерті, говорить сьогодні до кожного з нас: «Не бійся. Я з тобою. Я — твоє Воскресіння і Життя».

Христос Воскрес! — значить, ми не самотні.
Воістину Воскрес! — значить, перемога вже почалася.

З молитвами про вас,
єпископ Олександр КОТОК

Ти певно не чув про вічність?

Тисячоліття пройдуть за тисячоліттями, віки за віками, а ви все ще будете жити. Пролетять мільйони років, незліченні століття будуть проходити і змінюватися все новими і новими століттями, але ви ніколи не перестанете існувати!

Сонце більше не дасть світла, затемниться місяць і згаснуть зорі, але для вас все ще не буде кінця, ваше існування не припиниться ніколи! Десятки тисяч років будуть лише початком, мільйони років — трішки більше, ніж початком, бо час, безкінечний час, вічність, бездонна і безмірна вічність буде все так же простягтися перед вами!

Дорогий друже! Скажи, де ти її проведеш? Де ти будеш знаходитися через тисячу років від сьогоднішнього дня? Де-небудь? О, так! Де-небудь ти неодмінно будеш знаходитися. Та де саме? Чи можеш ти сказати?

Бог любить тебе! Чи знаєш ти це? Він віддав Сина Свого Однородженого за тебе! Христос помер на хресті за тебе! Він прийняв твоє покарання за тебе! Так прийди ж до Нього, прийми Його, віддайся Йому, увіруй в Нього! Не зволькай! Не відкладай своє спасіння! Не залишайся байдужим. Прийди до Нього і будеш спасений!

Бог любить тебе! Чи знаєш ти це? Він віддав Сина Свого Однородженого за тебе! Христос помер на хресті за тебе! Він прийняв твоє покарання за тебе! Так прийди ж до Нього, прийми Його, віддайся Йому, увіруй в Нього! Не зволькай! Не відкладай своє спасіння! Не залишайся байдужим. Прийди до Нього і будеш спасений!

Ми вічні з тобою, вічні ми,
Зустрінемося колись за річкою,
І будемо навек щасливими,
З прекрасними вінцями білими.

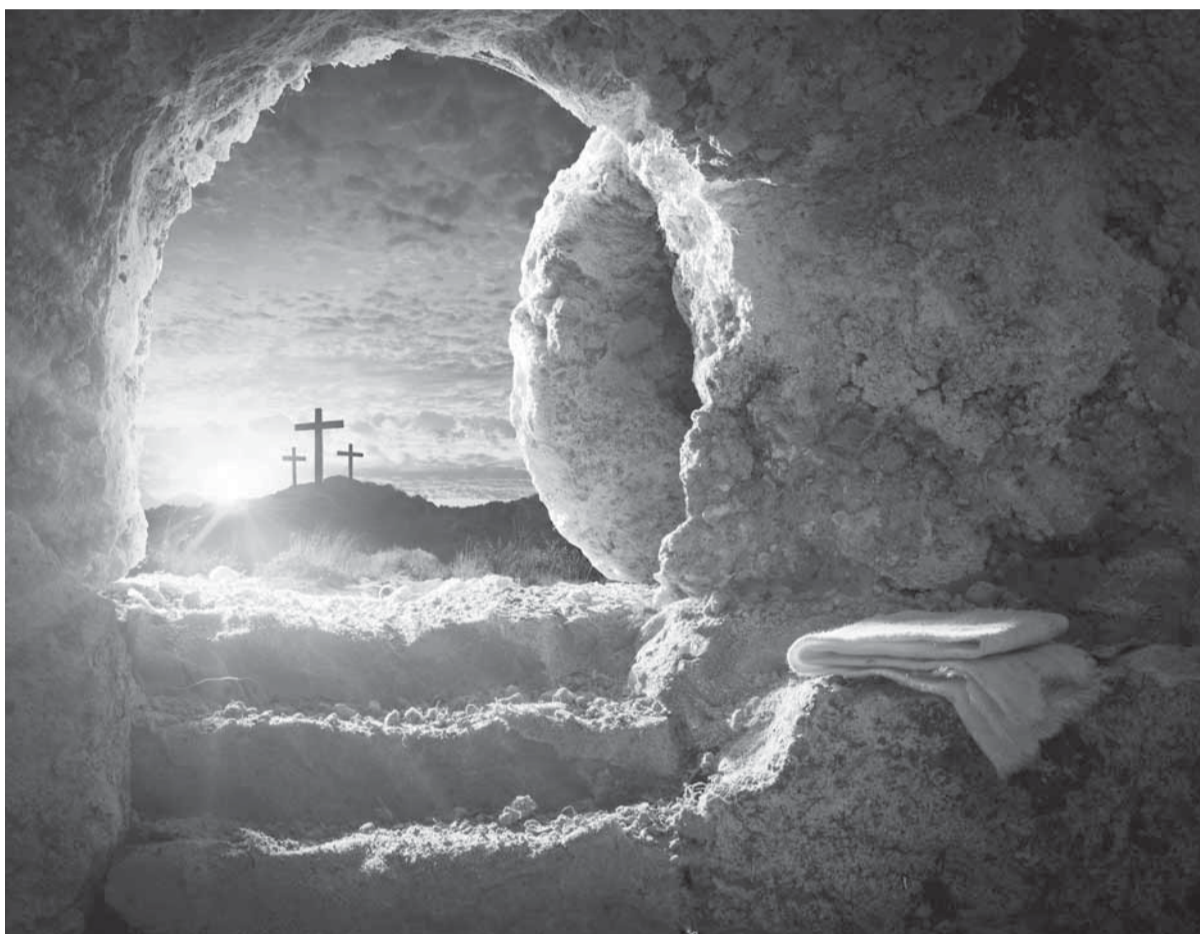
По вулицях пройдемо золотих,
Зрадіємо, що знову молоді!
Та, головне, Христа зустрінемо,
А потім обійнемося з рідними.

Змахнемо з вій сльозу останню вже,
І заяснить в очах життя нове,
І будемо від турбот вже вільними.
Ми вічні з тобою, вічні ми.

Ми вічні з тобою, вічні ми,
Зустрінемося колись за річкою,
І будемо навек щасливими,
З прекрасними вінцями білими.

Воскресіння Ісуса великого свята

Коли Марія Магдалина прийшла до гробниці того недільного ранку, вона не очікувала, що опиниться на святі. В останні кілька днів у неї не було приводу для веселощів, їй нічого було святкувати, вона не могла радіти та святкувати. Святкувати могли іудеї — вони нарешті прибрали Ісуса зі свого шляху. Святкувати могли солдати — вони зробили свою роботу. Але Марія святкувати не могла. Для неї останні кілька днів не принесли нічого, окрім горя.

Марія чула крики вождів, які вимагали крові Ісуса. Вона бачила, як римські батоги зривали шкіру з його спини. Вона здригалася, коли терни розтинали його брови, і стогнала від тяжкості хреста.

У Луврі є картина із зображенням хреста. На картині намальовані зірки, померлий і світ, оповитий темрявою, а в тіні уклінний силует. Це Марія. Її руки і губи біля ніг Ісуса, що кровоточать.

Ми не знаємо, чи все відбувалося саме так, але ми знаємо, що таке цілком могло бути. Вона була там. Вона була там, щоб обійняти Марію, матір Ісуса. Вона була там, щоб закрити його очі. Вона була там.

Тому не дивно, що вона знову хоче бути поряд.

Раннього туманного ранку вона встала з ліжка, взяла пахощі і вийшла з дому, пройшла через Шехемську браму і піднялася вгору схилом. На неї чекає важка і сумна робота. Зараз вона побачить розпухе тіло. Його обличчя буде білим.

■ Новини

24.02.2025 в Національний день молитви Церква «Добрий Самарянин» с.Зозів відвідала один із Рівненських шпиталів. Підтримали військових поранених через проповідь Євангелія, а також разом звершили молитву за мир в Україні;

27.02.2025 в церкві «Христа Спасителя» м.Костопіль відбувся вечір-спілкування для вдів та одиноких, темою роздумів було «Дух Святий наповни». Участь в цьому зборі мали, перший заступник старшого пресвітера РОО УЦХВЕ Олександр Чернюшок та сестри з сестринського департаменту;

28.02.2025 в церкві «Благодать» м. Вараш відбулась зустріч для подружніх пар за участі Лео Франка на тему: «Любов, довжиною в життя»;

01.03.2025 на базі церкви с.Здовбиця на Здолбунівщині відбулася братерська зустріч. Два семінари виклав почесний ст. єпископ Михайло Паночко.Продовжили спілкування за смачним обідом;

02.03.2025 в церкві с.Довговоля відбулася бесіда служителів Володимирецького району. Служителі мали можливість обговорити працю та служіння помісних церков, а також працю відділів. Словом наставлення служив

заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Степан Килюшик;

08.03.2025 на Острожчині завершилися курси «Підготовки церковних проповідників», які тривали з 25 січня по 8 березня цього року. По завершенні брати отримали сертифікати по пройденій програмі і настанови від єпископа області Котка Олександра та регіонального заступника Свірчука Миколи;

09.03.2025 в церкві с. Вільгір рукопоклали на пресвітерське служіння Демянчука Сергія, а на дияконське — Луцика Володимира. Священнодію завершували заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Петро Музичук, старший пресвітер району Петро Шпак, єпископ Володимир Бричка.

Місіонери з Демидівщини відвідали церкву с. Глинськ, де провели благословенне зібрання.

В с. Селець на пресвітерське служіння був обраний Велінець Леонід Павлович, а на дияконське — Велінець Олег і Твердий Олег. Хомич Володимир Миколайович перейшов у статус почесного. В зібранні взяли участь єпископ Олександр Коток, заступник Степан Килюшик, старший пресвітер району Василь Хомич та пресвітери району.

Старші служителі об'єднання відвідали Дім милосердя в с. Новоріччя.

В церкві смт. Володимирець на дияконське служіння був обраний Коцюбайло Олександр. В служінні взяли участь старший пресвітер району Сергій Секан, старший пресвітер церкви с. Кідри Сергій Кібиш та місцеві служителі;

11.03.2025 у церкві м. Костопіль відбулася сімейна зустріч для молодшого віку одружених людей на тему: «Основи здорових стосунків». Служив пастор Олександр Гроц;

13.03.2025 в церкві «Христа Спасителя» відбулося молодіжне зібрання Костопільського району. Заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Микола Свірчук виклав тему: «Прийдіть до Мене всі»;

15.03.2025 в церкві с.Висове Сарненського району відбулося урочисте зібрання з нагоди закінчення навчання проповідників, яке було організовано Рівненським обласним об'єднанням УЦХВЕ спільно з Рівненською духовною семінарією і академією для братів з місцевої та сусідніх церков. В заході взяли участь заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич, старший пресвітер району Михайло Маковецький, академічний декан РДСА Роман Мельник;

16.03.2025 в церкві с.Остки Рокитнівського району на пресвітерське служіння було рукопокладено Самойлика Віктора Мироновича, на дияконське — Самойлика Станіслава Мироновича та Самойлика Володимира Вікторовича. Священнодію звершували єпископ УЦХВЕ Рівненщини Олександр Коток, його заступник Олександр Кузьмич та інші служителі.

У Володимирці відбулася молодіжна конференція «Романтичні стосунки та вибір супутника життя». Словом ділились керівник молоді району Тарас Матерян та старший пресвітер району Сергій Секан. Доповіді, відповіді на запитання, спілкування молоді за чаєм — це все сприяло хорошій атмосфері у викладанні складної теми.

В церкві смт. Рокитне на дияконське служіння було рукопокладено Мельника Бориса Сергійовича, Місечка Сергія Васильовича, Ничепорчука Віталія Вікторовича. Молитву посвячення братів звершували старші служителі братерства: Олександр Коток, Олександр Кузьмич, Михайло Лесковець, а також інші служителі.

В церкві с.Нетреба Рокитнівського району на пресвітерське служіння обрано Сорочу

Є прообразом майбутнього

Запах смерті буде гострим та їдким.

Сонце вже позолотило край сірого неба. Останній поворот і ось... гробниця. Раптом у Марії перехопило подих. Камінь перед гробницею був відвалений.

«Хтось забрав тіло!» Вона побігла будити Петра та Івана. Вони кинулися до могили, щоб побачити все на власні очі. Як не намагалася Марія, але вона не встигала за ними.

Петро вийшов з гробниці спантелечений, Іван вийшов, віруючи, а Марія просто сиділа перед гробницею і плакала. Двоє чоловіків пішли додому і залишили її одну наодинці зі смутком.

Але щось підказало їй, що вона не одна. Може, вона почула шепіт. Або, може, вона почула підказку свого серця.

Якою б не була причина, вона це зробила. Вона нахилилася і почала вдвигатися вглиб гробниці, поки її очі не звикли до темряви.

«Чому ти плачеш?» Вона побачила когось, схожого на людину, але сліпучо білого.

«Чому ти плачеш?» Він постав дивне питання як для цвинтаря. Насправді це було недоречне питання. Це питання доречно тільки в тому випадку, якщо той, хто його ставить, знає щось таке, чого не знає той, кому це питання адресоване.

«Вони забрали мого Господа, і я не знаю, де вони Його поклали».

Вона все ще називає Його «мій Господь». Вона думає, що Його уста закрилися назавжди. Вона думає, що Його труп забрали могильники. Але, незважаючи на це, Він все ще її Господь. Така відданість зворушила Ісуса. Він підійшов до неї ближче. Так близько, що вона почула Його подих. Вона обернулася і побачила Його. Вона подумала, що то садівник. Ісус міг відкритися їй у той самий момент. Він міг покликати ангела, щоб той представив Його чи навіть хор ангелів, які проголошують його присутність. Але Він цього не зробив.

«Чому ти плачеш? Кого ти шукаєш?»

Він не хотів змушувати її хвилюватися надто довго. Він дозволив їй потурбуватися, щоб нагадати нам про те, що Він любить нас дивувати. Він чекає, поки ми втратимо надію на людську силу, і тоді втручається небесна. Бог чекає доки ми не дійдемо до крайньої межі і тоді — сюрприз!

Чи траплялося з вами таке? Чи дозволяли ви Богові здивувати вас? Легко досягти тієї точки, коли ми починаємо думати, що можемо «вирахувати» Бога.

Ми думаємо, що точно знаємо, що зробить Бог. Ми зламали код. Ми намалювали карту Його прагнень та задумів. Бог — це комп'ютер. Якщо ми натиснемо всі потрібні кнопки та правильно введемо пароль, то побачимо, що Бог саме такий, яким ми собі Його уявляємо.

Жодних варіантів. Жодних альтернатив. Бог для нас — автомат-програвач. Вставив дрібницю (деталь). Набрал правильний номер та бам! — кімната сповнилася божественною музикою, яку ми хотіли почути. Я дивлюсь на мій стіл і бачу плетену коробочку. Десять хвилин тому ця коробочка була в руках молоді жінки років тридцяти, матері трьох дітей. Вона розповіла мені про те, що вранці їй зателефонував чоловік і сказав, що хоче розлучитися. Вона, ридуючи, пішла з роботи. Їй потрібно було слово надії.

Я нагадав їй про те, що Бог починає робити все найкраще, коли в нашому житті все так, що гірше нікуди. Бог відомий за те, що збирається влаштувати торжество на цвинтарі. Я сказав їй: «Бог готовий, і Він може дуже здивувати Вас».

Хіба ви можете прорахувати Бога? Хіба ви можете укласти Бога у межі вашої карти, утримати Його на своєму флангографі? Якщо ви думаєте, що так, тоді дивіться. Подивіться на Божі сюрпризи.

Дивіться, як падають на землю камені, призначені для перелюбниці.

Дивіться, як Ісус запрошує засудженого на смерть увійти з ним у царство і сісти поруч із Ним на перше сидіння у лімузині.

Дивіться, як Месія шепоче Самарянці: «Це Я, що говорить із тобою».

Дивіться, як вдова з Наїна обідає разом із сином, який мав бути мертвим. І уявіть собі здивування Марії, коли її ім'я було вимовлено людиною, яку вона любила, людиною, яка була похована. «Міріам!»

Бог з'являється у несподіваних місцях. Робить дивні речі. Усміхається серед похмурих поглядів. Він робить так, що сльози змінюються променистими посмішками. У темному небі запалює яскраву зірку. Серед грозових хмар розкидає веселку. Звертається на ім'я до жінки, яка оплакує Його біля гробниці.

«Міріам, — сказав Він ніжно, — сюрприз!»

Марія була вражена. Не часто чуєш, як тебе називають на ім'я вічні уста. І коли Він покликав її, вона пізнала Його. А дізнавшись Його, вона зробила єдино правильне. Вона вклонилася Йому.

У цій сцені є всі елементи свята, повного сюрпризу: таємничість, широко відкриті очі, подив, подяка. Але це свято лише біда тінь того свята, що заплановано в майбутньому. Воно нагадуватиме свято Марії, але буде набагато грандіознішим.

Набагато більше могили відкриється. Набагато більше імен буде названо. Набагато більше колін схилиться. І набагато більше тих, хто шукає, будуть триумфувати і веселитися.

Це буде бенкет. Я зроблю все можливе, щоб моє ім'я було у списку запрошених. А як щодо вас?

«Чого око не бачило й вухо не чуло, і що на серце людині не впадо, те Бог приготував був тим, хто любить Його!» (1 Кор. 2:9)

*Із книги «Шість годин однієї п'ятниці»
Макс Лукадо*

Християни всього світу разом святкуватимуть Пасху 2025 року: що каже Біблія про це свято

Пасха — це одне з найважливіших свят у християнському календарі, яке символізує воскресіння Ісуса Христа та перемогу життя над смертю. У 2025 році католики, православні та протестанти відзначатимуть це свято разом — 20 квітня. Це станеться вперше з 2017 року, коли дати святкування збіглися.

Коли святкуватимуть Пасху у наступні роки

- 2026 рік — 5 квітня (католики), 12 квітня (православні).
- 2027 рік — 28 березня (католики), 5 травня (православні).
- 2028 рік — 16 квітня (для всіх християн).

Збіг дати Пасхи для всіх християнських конфесій у 2025 році є рідкісним явищем, оскільки католицька церква визначає святковий день за григоріанським календарем, а православна — за юліанським. У майбутньому можливе запровадження єдиної дати святкування, що стане важливим кроком до єдності християнського світу.

Що означає Пасха згідно з Біблією

Пасха — це не просто свято, а глибокий духовний символ, що має свої корені ще у Старому Завіті. Перша Пасха була встановлена Богом для ізраїльського народу у Єгипті як свято визволення (Вихід 12:1-30). Ця подія стала прообразом майбут-

ньої жертви Ісуса Христа, Який, як «Агнец Божий» (Івана 1:29), віддав Себе за гріхи світу.

Воскресіння Христа, яке відзначається на Пасху, є центральною подією Євангелія. Апостол Павло наголошує:

«А коли Христос не воскрес, то віра ваша даремна, і ви ще у своїх гріхах» (1 Коринтян 15:17).

Таким чином, Пасха символізує перемогу Христа над смертю та надію на вічне життя для всіх віруючих (Римлян 6:4-5).

У світі, сповненому потрясінь, Пасха нагадує про Божу милість, надію та майбутнє відкуплення. Християни, незалежно від конфесійних відмінностей, мають спільну віру в те, що Ісус Христос воскрес, і це є підставою для їхньої радості та єдності (Філіп'ян 2:2).

Спільне святкування Пасхи у 2025 році — це чудова нагода для віруючих різних традицій зосередитися на головному посланні Євангелія та ще раз нагадати світу про перемогу Христа над гріхом і смертю.

<https://slovoproslovo.info>

ку Романа Євтуховича. В членському зібранні взяли участь єпископ Володимир Бричка, ст. пресвітер району Михайло Лесковець, пастор Андрій Огієвич.

В цей день відбулося районне молодіжне служіння у домі молитви церкви с.Мізоч. Це був час єдності, молитви та роздумів над Божим Словом. В зібранні взяли участь старший пресвітер району Василь Кондратюк, благовісник із Чернігівщини Юрій Ковальчук;

19.03.2025 в селищі Мізоч звершили молитву благословення на початок будівництва Дому молитви. Служителі УЦХВЕ, серед яких єпископ Михайло Паночко, заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Микола Свірчук, разом із представниками місцевої й обласної влади стали свідками цього важливого кроку віри;

22.03.2025 Церкви с. Рафалівки та Млинки підготували дрова, які за підтримки Рівненського обласного об'єднання УЦХВЕ відправили у прифронтові села Херсонщини.

На базі церкви «Добрий Самарянин» провели зустріч з сім'ями військових. На акції були присутні понад 40 сімей. Словом ділилися старший пресвітер Рівненського району В'ячеслав Марчук, служителі місцевої церкви.

Також завершили молитву за мир в Україні!

В церкві с.Ясногірка Сарненсько району відбулося урочисте зібрання з нагоди закінчення навчання проповідників, яке було організовано Рівненським обласним об'єднанням УЦХВЕ спільно з Рівненською духовною семінарією і академією для братів з місцевої та сусідніх церков. В заході взяли участь єпископ УЦХВЕ Рівненщини Олександр Коток, його заступник Олександр Кузьмич, академічний декан РДСА Роман Мельник;

23.03.2025 відбулася сестринська конференція для Демидівського району. Також заключним словом поділився Зозуля Віталій Васильович.

Підлітковий хор церкви «Свята Трійця» відвідав та послужив в церкві с.Колесники. Опісля мали хороше спілкування та відвідали могилу Порфирія Ільчука;

30.03.2025 у Млинові відбулося молодіжне районне зібрання, на якому молодь служила Господу співом, віршами та проповідями. Зібрання відвідали керівник управління молоді УЦХВЕ Рівненщини Віктор Давидюк та Анатолій Кибукевич, який є одним із його заступників. Це зібрання було особливим іще й тому, що відбулася передача молодіжного служін-

ня району. Брат Андрій Михальчук завершив своє служіння та передав відповідальність за молодіжну працю Леоніду Полицяку. Також на зібранні був присутній районний служитель Полицяк Вадим Миколайович, який звершив молитву благословення.

В церкві м.Дубровиця на дияконське служіння рукопоклали Щура Павла Миколайовича. Священнодію завершували єпископ Олександр Коток, заступник Степан Килюшик, старший пресвітер району Василь Хомич та інші.

Сьогодні в церкві с. Голишів на пресвітерське служіння був обраний Денис Вікторович Губіч, а на дияконське — Веніамін Михайлусь. В зібранні взяв участь старший пресвітер району В'ячеслав Марчук.

Єпископ Олександр Коток разом із заступником Степаном Килюшиком, старшим пресвітером району Василем Хомичем взяли участь в бесіді служителів Дубровицького району.

В селі Майдан відбулося молодіжне зібрання Дубенського району. Молодь прославляла Бога співом, а брати поділилися словом настанови. Іван Познюр засвідчив, як Бог привів його до Себе, нагадуючи, що Господь кличе

кожного. Анатолій Кибукевич говорив на тему «Хто я у Христі», а Віктор Давидюк — про те, «Який я свідок».

В церкві с.Кисоричі Рокинівського району на пресвітерське служіння обрано Огородника Валентина Сергійовича, на дияконське Мартинюка Юрія Йосиповича. В зібранні взяли участь заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич, єпископ Володимир Бричка та інші.

02.04.2025 в церкві смт.Степань Сарненсько району відбулося урочисте зібрання з нагоди закінчення навчання проповідників, яке було організовано Рівненським обласним об'єднанням УЦХВЕ спільно з Рівненською духовною семінарією і академією для братів з місцевої та сусідніх церков. В заході взяли участь заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич, старший пресвітер району Михайло Мановецький, академічний декан РДСА Роман Мельник та інші служителі. Загалом на Сарненщині навчання пройшло в трьох різних локаціях. Понад 200 братів отримали цінні знання, потрібні для особистого духовного зростання та ефективного служіння, а також відповідні сертифікати про успішне закінчення курсів.

Вітаймо один одного! • Переді мною світ

Чому Спаситель після Воскресіння
Явився першій плачущій Марії?
Не тим, кого обрав Він на служіння,
А їй, всім серцем люблячій Месію.

Стояла й тихо сльози проливала...
Маріє!.. вимовив Христос з любов'ю.
Учителю, — вона Йому сказала,
Почувши голос рідний їй до болю...

Хотілося радіти і співати,
Звеличити Творця землі і неба,
І тим, кого зустріне, всім казати:
Христос воскрес! Нам всім радіти треба!

І якщо ми так, як вона полюбим
Христа всім серцем трепетним, гарячим,
Постійно з нами Він, воскреслий буде,
Й по імені назве в долині плачу.

Він на життєвих буде перехрестях
Як брат, як друг, як ангел охоронець!
І допоможе хрест нелегкий нести,
І серце наше радістю наповнить.

Христос Воскрес! І сила Воскресіння
Наповнила планету всю собою,
І торжеством, і радістю спасіння,
І вірою, й надією, й любов'ю.

І в благодатний День цей Воскресіння,
Христос як учням, так і нам явився,
Прийшов до нас на це Святе служіння,
З любов'ю в наші очі подивився.

Христос Воскрес! І це ранкове сійво
Бог захотів в серця наші пролити!
Вітаймо один одного! Вітаймо!
Що ми з Ісусом будем вічно жити.

Автор Марія МОСПІЧУК

Переді мною світ. В нім тисячі доріг.
Я вільна йти праворуч чи ліворуч,
І в серці поселити зло і гріх,
Хоча Господь так близько, зовсім поруч.

Переді мною світ. Я вибрала свій путь.
Це шлях тернистий, йде він на Голгофу.
Я йду туди звільнитися від пут
І поклонитися святій Любові.

Любов... Розп'ята на хресті за гріх,
Мій гріх, і гріх усього людства.
Хай будуть в світі тисячі доріг,
Моя ж прямує до хреста Ісуса!

Дивлюсь. Очей несила відвести,
Дивлюсь, як розпинають мого Бога.
Як важко було хрест Йому нести.
Кров крапає з ран, у тій крові дорога.

І все ж Він йшов. Пробіті ноги, руки.
Терня, мов жала, впилась у чоло...
Невинний Він! За що ж така наруга?!
...І небо чорним у той день було.

Проїшли роки, віки, а ніби вчора.
Я бачу, що заплачена ціна,
Заплющу очі й бачу знову, знову,
Як чаша випита Спасителем до дна.

Переді мною світ. Я вільна вибирати.
Добро і зло. Любов а чи прокляття.
Прийняти Божий дар або попраць...
...А в серці і в очах стоїть розп'яття.

Переді мною світ. Я вибрала Христа.
І Він мене обрав своїм життям і кров'ю.
А світ? Цей світ без Бога марнота.
Мій шлях лежить у небо. Крізь Голгофу.

Зоряна ЖИВКА

Ні. Я не вірю. Я не вірю.
Що синє небо є пустим.
Що я живу по співпадінню,
Що серце б'ється без причин.

Ні. Я не вірю. Я не вірю,
Що все навколо, як паркет
Саме собі зліпилось в Землю.
...Життя з'явилося із комет...

Не вірю я в великий вибух,
Що міг створити нас, таких.
Мое волосся, пальці, вуха
І крил метелика тонких.

У людські байки я не вірю,
В безумство гордих мудреців,
В концепції, ідеї дивні
Про створення усіх світів.

Із хаосу і безпорядку
Не міг з'явитись дивний світ,
Де все продумано і гладко.
Твій вдих. Політ бджоли на цвіт.

Де погляд, усмішка, дитятко
В захоплення приводять дух,
Як досконало, мудро, чітко
Придумав вітер, очі, слух.

Як мудро Бог прикрасив Землю!
Дизайнер тіла і душі.
Подарував Себе творінню
І все омив в Своїй крові.

Він показав нам шлях смирення,
Він бачить і любить до тепер.
Він дав нам всі благословення
Не говори, що Бог помер.

Не вірю я, що Бог лукавий.
Ні, я не вірю у цю фальш!
І ти Йому не є байдужий
Він — Цар, Спаситель й Батько наш.

Ні. Я не вірю. Я не вірю.
Що ти без Нього проживеш
Й тебе залишать за дверима
І легко так все з рук зійде.

Сьогодні ти такий сміливий
Сьогодні ти гордуєш всім.
Та знай: прийде той день осудний
І всі вклоняться перед Ним.

Він мертвих словом воскрешає.
Він — все у всьому. Він — Творець.
Поки ти тут, Він так чекає,
Що ти прийдеши й візьмеш вінець.

Знай. День прийде і Він вернеться
Він повернеться у цей світ,
Як кінострічка пронесеться
Все те, що ти тут говорив.

Перед Його лицем все явне.
Що скажеш ти у Його ніг?
Спіши, поки Господь прощає!
Поки ти тут, — спасає Він.

Там — буде пізно. О, покайся,
Признай Його Творцем всього.
У всіх гріхах Йому зізнайся,
Відкрий же двері для Нього!

Ні. Я не вірю. Я не вірю.
Що без причин існуєш ти,
Що я живу по співпадінню
Я вірю в Бога доброти!

Наталія ШЕВЧЕНКО, переклад з рос.

ЗАКІНЧИВСЯ СВОЇ домашні справи, Ірина вибігла з будинку, щоб зробити деякі покупки. Не встигла вибігти з дверей, як зіштовхнулася з жінкою, яка тримала у руках лист.

— Моллер, — сказала, не підводячи очей жінка, — Ірина Мюллер тут проживає?

— Так, це я — промовила дівчина. А серце ледь не вискочило із грудей.

— Це для вас — простягнула жовтуватий лист з акуратно виведеними літерами.

Ірина ще раз поглянула на нього. Ні, тут вона відкривати його не буде. Забігши за ріг будинку, дівчина дістала з кишені лист і взялася відкривати.

— Тітка Марта — серце шалено закалатало. Її тітка Марта. Чи можливо таке: саме сьогодні прийшов цей лист — якраз у той момент, коли вона знаходилася у такому відчай, без будь-якої надії. Як давно вона не отримувала від тітки Марти листи. І саме сьогодні, хіба ж це не чудо, хіба ж не відповідь на її молитву?

«Дорога, Ірино! На всі мої листи ти нічого не відповідаєш. Від цього мені дуже сумно.»

Можливо, ти б подарувала мені радість у це свято Воскресіння Христа і приїхала хоча б на декілька днів

погостювати? Нам так багато є про що поговорити. Твій дядько Макс міг би допомогти з отриманням паспорта. Нещодавно я отримала невеличку квартиру, але тут вистачило б місця для нас обох.

З надією на зустріч, твоя тітка Марта».

На очі Ірини накопилися сльози. Так, значить, весь цей час тітка Марта писала їй. Дядько Макс... Як же ж він міг позбавити її спілкування з рідною людиною?

Ірині сімнадцять. Відтоді, як померла її мама, п'ять років тому, було вирішено, що опікуватися дівчинкою буде дядько Макс, оскільки зв'язку у 44-му з тіткою Мартою не було, а Німеччина була розділена.

Так, у неї є все, що може бажати людина у складні часи: м'яка постіль, хороша їжа, тепла кімната і привітне відношення — до тих пір, поки вона не промовляла ім'я Бога. Саме це вимагалось від неї: не ходити на зібрання, не молитися, не читати Біблії, маминої Біблії, яку вона передала дівчинці, як свій останній заповіт. Взв'язавши свою помираючу матір за руку, вона пообіцяла їй, що не проведе ні одного дня, не прочитавши розділу з Біблії. І до цього часу вона виконувала свою обіцянку. Але сьогодні — не

зможе, бо у неї більше немає Біблії. Дядько Макс, заставши дівчинку вчора за читанням, спалив книгу. І Бог допустив це! Бог не втрутився! В пам'яті зринули останні слова мами: «Я довіряю тебе Господу, і ніяка сила в світі не зможе змінити той шлях, яким буде вести тебе Бог».

— А може... — Ірина тяжко зітхнула — цей лист від тітки Марти, який потрапив до її рук, це і є Боже втручання?

Збираючись на обід, Ірина встала на коліна і помолилася: «Боже! Я не знаю чи є сенс у Тебе вірити. Якщо Ти справді є Богом, допоможи мені переїхати до тітки Марти чи нудись, де я могла б вірити в Тебе, молитися і читати Біблію! Амінь».

Під час обіду дівчинка дізналася, що сьогодні ввечері тітка Ліза і дядько Макс збираються на концерт. Значить, ввечері вдома нікого не буде. Серце дівчинки сильно забилося. А, може, це і є відповідь на її молитву? Тільки куди без паспорта? Дядько Макс не раз попереджав, що ніхто без паспорта не переїде «на ту сторону», їх швидко повернуть. А тоді їй точно не поталанить. І чи вистачить тих заощаджених нею тридцяти марок, щоб перейти «на ту сторону»?

Вирішила збиратися. Звісно, речей багато дівчина бра-

Вільний невольник

Тими далекими днями, коли на землі ще існувало рабство та работоргівля, на один із ринків привезли молодого раба. Це був високий, міцний і стрункий чорношкірий чоловік. Його господар помер, не лишивши спадкоємця, тож усіх невольників продавали на ринку іншим рабовласникам. Новим господарем став той, хто пропонував найвищу ціну. Як же Джо ненавидів цю мить! Він ненавидів свої пута, а ще більше — владу, що дозволяла торгувати людьми, немов безмовно худобою, ненавидів це жахливе приниження людської гідності.

Стоячи під палючим сонцем між такими самими невольниками, як і він, чоловік твердо вирішив боротися за свою свободу. І навіть якщо його зараз продадуть, то нізащо не працюватиме на нового господаря.

Аж тут Джо почув, як торговець назвав його ім'я. Чоловік прислухався.

— Джо — славний хлопець, дужий та витривалий. У ньому стільки сили, що на багато років вистачить, — безупинно нахвалявав невольника торговець.

— Я нізащо не працюватиму! — голосно, перекикуючи натовп, заявив молодий раб.

Однак продавець, не зважаючи на протест невольника, продовжував вести торг, укачуючи на вік, зріст і вагу раба. Ціна дедалі зростала, і Джо неабияк здивувався, що так дорого коштує. А тим часом число покупців зменшувалося, й нарешті залишилося тільки два чоловіки, що прагнули придбати невольника за будь-яку ціну. Коли ж озвучили надто велику суму, яка

Джо й уві сні не примарилася б, то лишився тільки один покупець, якому й дістався невольник.

Джо підвели до нового господаря. Невільник подивився чоловіку у вічі й рішуче промовив:

— Я на вас не працюватиму! Робіть, що хочете, карай-

тут скільки завгодно.

— І не будете змушувати мене на вас працювати? — Джо ніяк не міг второпати, що відбувається.

— Ні, я купив тебе лише для того... — господар кілька секунд помовчав, а потім усе-таки закінчив: — щоб дати тобі свободу.

те, вбивайте, але я не працюватиму!

Новий господар навіть не зважив на заяву Джо, лише наказав іти за ним. Усю дорогу невольник торочив, що не працюватиме. Нарешті дісталися обійстя господаря. Чоловік підвів Джо до невеличкої, але охайної хатинки, та промовив:

— Ось твій дім.

— Мій дім? — здивувався Джо, адже він ніколи не мав свого дому. — Але ж я на вас не працюватиму...

— То й не треба... — знизав плечима господар. — Живи

Дати мені свободу?! — ще більше здивувався чоловік. Він не вірив, що все це насправді. — Як мені віддячити? І Джо впав перед добродієм на коліна: — Я служитиму вам усе своє життя!

Відтоді Джо став найвірнішим слугою свого господаря, а господар іще ніколи не мав кращого робітника. Чоловіка ніхто ні до чого не змушував, але Джо сам завжди виявляв бажання працювати на того, хто купив йому свободу. Те, що зробив господар для невольника Джо, Ісус Христос зробив для кожного з нас.

Ніяка сила в світі

ти не буде. Взяла лишень декілька одержин, зубну пасту з щіткою і мамину фотографію, яка стояла на при ліжковій тумбочці. Так, написати записку для тітки Лізи та дядька Макса, адже вони стільки турбувалися про неї і вона,

справді, їм вдячна.

Як тільки трамвай, у який сіли її дядько й тітка, від'їхав від будинку, Ірина взяла сум-тумбочці. Так, написати записку для тітки Лізи та дядька Макса, адже вони стільки турбувалися про неї і вона, вийшовши з будинку, Іри-

на попрямувала на зупинку. Трамвай під'їхав. Він був майже порожній. Поступово дихання дівчинки заспокоїлося. Але куди брати білет? Хто їй пояснить, як добратися до кордону? Може, повернутися? Там, зверху в кімнаті, лежить записка: «Я наважусь на це, надіючись на Бога».

Трамвай зупинився. Дівчина, наче у сні, піднялася з місця і попрямувала до каси. Один, другий, третій пасажир взяли білети.

— Нордхаузен — сказала жінка, яка стояла перед Іриною. Дівчина згадала, що це місто вона бачила на карті у кабінеті дядька Макса, воно було розташоване близько червоної лінії, яка розділяла карту. Потрібно подивитися скільки ж вартує туди білет. З двадцяти марок жінка отримала решту.

— Нордхаузен — твердим голосом сказала Ірина.

У вагоні до дівчинки підісла старша жінка. Зав'язалася розмова.

— А ви часто їздите тут? — запитала Ірина.

— Так, у мене в Лейпцігу була дуже хороша подруга. Тиждень тому вона відійшла у вічність. «Відійшла у вічність». Так говорила Іринина мама про смерть.

— О, я така рада, що зустріла вас.

Дівчинка розповіла свою історію. Жінка дістала з чемодану Біблію і простягнула дівчинці. Сльози щастя з'явилися на очах у Ірини.

У цей час повернулися додому тітка Марта з чоловіком. Побачивши, що Ірина немає вдома, чоловік зателефонував своєму товаришу, начальнику залізниці, вказавши дані та опис дівчини.

— Не потрібно було спалювати Біблію Ірина. Дівчинка дуже засмутилася — сказала фрау Мюллер.

— Через годину буде вдома! — з роздратуванням промовив дядько Макс своїй дружині.

Сидячи у залі очікування дівчинка побачила поліцію. Серце забилося так, наче от-от вискочить із грудей. «Господи Ісусе, допоможи мені, я хочу надіятися на тебе». Ось уже

поліцейський стоїть біля неї. Здається, серце так б'ється, що видно оточуючим. І, ось, вона тримає документи знову у своїх руках. Перевірка тривала всього декілька секунд.

Прибув потяг. Ірина попросилася з жінкою, подякувавши за подаровану Біблію і за поради, які їй дала жінка.

Колеса застукали по рейках — потяг почав рух. Раптом, вона стрепенулася: у сусідньому вагоні ясно і чітко прозвучало її ім'я. Ніхто не бачив, як вона побіліла.

— Ірина Мюллер?

— Так, це моє ім'я — почувлося зі сусіднього вагону.

— Ага, і зачіска проста і волосся...

— До чого моя зачіска, що все це значить? — обурилася дівчина.

— Вам прийдесться вийти з нами на наступній зупинці, — сказав поліцейський. — Це значить, що ваш дядько турбується про вас.

— Мій дядько? У мене взагалі немає дядька!

Потяг зупинився і Ірина більше не чула розмов.

Декілька днів по тому із Крефельда прийшов лист. Коли Мюллер прочитав його, весь день у нього був зіпсований настрій. Коли фрау Мюллер повернулася додому, чоловік простягнув лист дружині. Присівши, вона почала читати:

«Дорога, тітко Лізо і дядько Максе!

Вчора ввечері, майже через двадцять чотири година після того, як я залишила ваш дім, я благополучно прибула до тітки Марти. З Божою допомогою все пройшло легше, ніж я думала. Бог послав мені в дорозі людей, які допомогли мені і словом, і ділом. А це, я знову маю Біблію. Мені подарувала жінка, з якою я зустрілася на вокзалі.

Одного разу я дуже сильно перелякалася. У сусідньому вагоні затримали дівчину з ім'ям Ірина Мюллер. А мене ніхто не запитав, куди я їду.

У Фридланді біля дороги стояла вантажівка. Я запитала дорогу. Водій взяв мене із собою.

І так я вже тут.

Я довірила своє життя Богу і ніяка сила в світі не зможе змінити той шлях, яким Бог буде вести мене.

Я завжди молитимусь за вас.

З вдячністю за все, ваша Ірина».

Жінка опустила очі: — Ніяка сила в світі... — прошептала вона.

— Що ти говориш? — запитав дядько Макс?

Жінка лише знизала плечима і вийшла з кімнати.

Ірина ГЕНІШ, за мотивами книги «Ніяка сила в світі» Берта Шмідт-Еллер

Дитячий куточок

День пробудження

Від зимового довгого сну
Пробудилась нарешті природа,
І приносить на землю весну
Промінь сонця чарівної вроди.

Вже навколо іскриться блакить,
Повернулись птахи додому,
І пісні їх розвіяли вмить
І журбу, і печалі, і втому.

Знову безліч навколо чудес,
Знову фарбами радують квіти,
І слова: «Наш Спаситель воскрес!»
Повторяють в захопленні діти,

Недарма ж бо цей день навесні,
День пробудження, День Воскресіння.
Він для радості даний мені,
Як Христова любов — для спасіння.

Переклад з російської Мирослави ПРИХОДЬКО

Чому Великдень — це свято радості?

У маленькому селі, де зелені пагорби, а сонце грало у річці, жив хлопчик на ім'я Юрко. Він дуже любив свята, але найбільше чекав на Великдень.

— Тату, чому Великдень такий особливий? — запитав він одного разу.

— Тому що це свято перемоги, сину, — відповів батько. — Колись давно Ісус Христос воскрес із мертвих, і з того часу смерть більше не має влади над нами.

Юрко задумався. Він знав, що Ісус — добрий і люблячий, але не розумів, як це — воскреснути.

— Це як прокинутися після довгого сну?

— Навіть краще, — усмінулася мама. — Це ніби отримати нове життя, яке ніколи не закінчиться.

Наступного ранку Юрко побачив, як на городі розквітають перші квіти. Вони пробивалися крізь холодну землю, немов говорили: «Дивись, навіть природа святкує Воскресіння!»

А в неділю, коли вся родина йшла до церкви, Юрко почув радісні пісні:

— «Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав!»

І тоді хлопчик зрозумів: Пасха — це свято, де навіть у найтемнішій ночі сходить сонце. Де кожен може почати спочатку. Де любов Божя сильніша за будь-який страх.

— Христос воскрес! — скрикнув він, вибігаючи з храму.

— Воістину воскрес! — відгукнулись йому люди.

І Юрко відчув — у його серці теж живе ця радість. Вічна, як саме життя.

Великодній настрій
Ой, багато скільки сонця,
Квіти пахнуть і цвітуть.
Вишня в новенькій сукенці
Йде у біду каламуть.

Вже весна, а значить, — свято,
День, коли Христос воскрес.
Ах, як радості багато
Бог дарує із небес.

Він дає нам сонце з неба,
Пестить маминим теплом.
Як же хороше у Тебе,
Боже, під Твоїм крилом.

Дай мені слухняність нині,
Мамі, татові, Тобі,
Щоб іскрились воскресінням
Мої очі голубі.

Юрій ВАВРИНЮК

Долаючи конфлікти

Яків часто потрапляв у конфлікти. Перший конфлікт виник після того, як Яків обманом забрав батькове благословіння; другий — через дружину Лілу, третій — це конфлікт з Лаваном і його синами через майно (прочитаємо про нього). Про це описано в 31 розділі книги Буття (Бут.31:1-3;22-24).

В житті кожної людини є безліч конфліктних ситуацій. Є такі, що не проживуть і дня, щоб з кимось не посваритися. Та навіть, якщо ви і не конфліктна людина, конфліктні ситуації все рівно будуть траплятися. Це все звичні речі.

Конфлікт Якова з Лаваном особливий тим, що в нього аж двічі втручається Бог. Перший раз Він звертається до Якова і радить йому повертатися в землю батьків; другий раз Він звертається до Лавана зі словами: «Стережися, не говори Якову ні доброго, ні злого».

Що ми бачимо? Перш за все ми бачимо, що Бог не намагається зайняти якусь сторону, Він є над конфліктом. І Його погляд на ситуацію не завжди співпадає з нашим. Будучи на місці Якова, не кожен міг би прийняти Божу пораду. Йде конфлікт за землею, за майном, за ресурсами, а Бог каже: «залиш, не відстоюй». Двадцять років Яків живе в тому краї, стільки праці вкладено, стільки побудовано всього, джерел викопан-

о. І явно Бог на його стороні. Хочеться до кінця змагатися за своє! Але Божя порада: залиш це, вертайся до батьків, «і

не зацікавлений в тому, щоб розгорілося вогнище злості і сварки. Бог хоче миру між людьми. «Я маю в руці своїй

силу, щоб учинити вам зло; але Бог батька вашого вчора вночі говорив до мене й сказав: «Стережися, не говори Якову ні доброго, ні злого» (Бут.31:29). Який кінець історії? Двоє людей, будучи переконані кожен у своїй правоті, і налаштовані на війну, заключають завіт. «Тепер укладемо договір я і ти, і це буде свідченням між мною і тобою». І взяв Яків камінь, і поставив його пам'ятником» (Бут.31:44,45).

Можливо, в чомусь є особливість людей того покоління. Люди тоді дуже цінували відносинами, цінували зустрі-

чами. Може тому, що тоді не так просто було спілкуватися між собою, пошти навіть не було. І людей на землі було не так багато як сьогодні. А може причина в чомусь іншому...

Люди нашого покоління більше цінують комфорт, ніж відносини. Якщо хтось тебе тривожить, спричинює дискомфорт своєю поведінкою чи словами, то ми легко викреслюємо таку людину з свого життя, і йдемо на розрив відносин. Насправді, відносини стоять вище за конфлікти.

Між Яковом і Лаваном лежав багатовіковий обман. Яків каже: «ти десять разів змінював мені плату» (Бут.31:41). І Яків обманював... Але вкінці вони заключають завіт. У всіх трьох конфліктах Яків не «йшов на рожон».

Спірні питання вирішуються в діалозі. Бог за мирне вирішення конфлікту.

Лікарі говорять, що кістка, яка була зламана і зрослася, в тому самому місці ніколи повторно не зламається, оскільки тканини в цьому місці більш тверді. «Будуймо не стіни, а мости; сіймо не попіл, а квітки». Пам'ятаймо, що багато наших образ і причин конфлікту є пустими.

І ще така порада: «...не роставайтеся. І кожен раз навек прощайтеся, кожен раз прощайтеся на миг».

Олександр ГЕНІШ

Благословіння

«Якщо ти управиш серце твоє, і руки свої до Нього простягнеш, і якщо є беззаконня в руці твоїй, а ти його видалиш, і не даси нечестю перебувати в наметах твоїх, воїстину тоді піднімеш обличчя незаплямоване твоє, будеш твердий, і не будеш боїтись! І тоді неодмінно збудеш горе: згадувати будеш про нього, як про воду, яка протекла. Яскравіше півдня життя твоє стане, просвітлієш, як ранок; і будеш упевнений, бо є надія, оглянешся навкруги та спочивати безпечно будеш. Будеш перебувати, і не буде того, хто страшить, і багато хто стане підлезуватися до тебе!» (Йов. 11:13-19)

Ці слова були адресовані Йову. Його друзі думали, що Йов прогрішився перед Богом і за це отримав покарання. І в кожній їхній промові звучала оця нота: тобі треба завзятися, то тобі за гріх. Пройшли тисячоліття, а такі люди є й досі. Тому перш, ніж кликати людей до покаяння, треба переконатися, що причина їхньої біди дійсно в гріху.

Загалом, Софар дає мудрі поради. Він розуміє, які великі благословіння є в покаянні. І що таке покаяння.

У віршах 13–14 ми бачимо, що є покаянням. Яке значення в слово покаяння вкладали колись. Бо сьогодні багатьма людьми покаяння

розуміється перевернуто, поверхнево. Посповідався, або сказав «Боже, прости» і на тому все...

В розумінні Софара покаяння включало наступні етапи:

— **зміна мислення і серця** («управиш серце твоє»). В Біблійній мові серце — це центр людини, розум. Слово «управиш» має дуже багато значень. Воно може перекладатися як «бути відновленим», бути готовим, наставляти, укріпляти, бути твердо основаним. Покаяння обов'язково включає зміну серця і розуму. Про це знали ще півтори-два тисячі років до нашої ери;

— **навернення до Бога** («руки свої до Нього простягнеш»). Якщо зобразити графічно шлях людини до покаяння і після, то це будуть прями в протилежні сторони. Дорога в ад і дорога до неба — це дві абсолютно протилежні шляхи. Тому неможливо покаятися і продовжувати йти тією самою дорогою, або лише трошки звернувши в бік. Має бути поворот на 180 град. Обернись в сторону Бога!

— **звільнення від гріха** («беззаконня в руці твоїй... видалиш»). Цей наступний етап доволі непростий. Бо переживши зміну мислення (зрозумівши, що неправильно живеш), обернувшись до Бога (полюбивши Його),

Життя кожної людини влаштоване так, що вона повинна завжди свідомо обирати між правдою та неправдою, між добром та злом, між святістю та гріхом, між світлом та темрявою.... На яку сторону їй стати — залежить від багатьох факторів. Власне сумління, знання, система цінностей, досвід, усвідомлення наслідків вибору тощо відіграють в цьому вирішальну роль. Добро і зло в постійному протистоянні реалізують себе напряду через людей. Іноді вибір правди може мати досить високу ціну, проте якою б вона не була, слід віддавати перевагу саме їй.

Одне із блаженств, про які навчав Господь, — «Блаженні голодні та спрагнені правди, бо вони нагородовані будуть» (Мт. 5:6). Голод і спрага є виявом потреби в тому, що має особливе значення в забезпеченні життєдіяльності організму. Отже потреба в правді повинна бути такою ж, як фізіологічна потреба у воді та харчав. Таким повинне бути відношення до правди віруючої людини, адже бути голодним та спрагненим — знаходитися в стійкому бажанні задовольнити потребу. Християнин повинен шукати правду, мати бажання жити за нею, доносити її іншим... Наслідком цього блаженства часто є інше, згадаємо в контексті так званої «Нагірної проповіді», — «Блаженні вигнані за правду...» (Мт. 5:10).

Нестачу правди люди в тій чи іншій мірі відчували завжди. Іноді їй майже не залишається місця. «Де ж тая Правда, звідки з'явилась? Де ж вона нині на світі є?», — так звучать слова приспіву псалма на різдвяну тематику «Ой, зійшла, зійшла», в яких порушується питання наявності правди, можливо, загострюється увага на її відсутності в людях. «Там в Вифлеємі в яслах родилась, А тепер в вірних серцях живе», — такою є відповідь в продовженні слів пісні. В періоди тотального прогресування неправди, очевидно, таких сердець є обмаль.

Правду можна впустити в своє серце, а можна й над нею поглумитися, по ній потопатися, її розіп'ясти, як це одного разу зробив римський чиновник. В собі він уособлює безліч людей, які з корисливих міркувань, зі страху, через свою безхарактерність та безпринципність віддаються злу, зрікаються правди, зраджують їй, не готові стати на її захист.

Син Людський був втіленням правди: «І Слово сталося тілом, і перебувало між нами, повне благодаті та правди...» (Ів. 1:14). Ісус Христос про Себе по праву заявляв: «Я — дорога, і правда, і життя» (Ів. 14:6).

Понтій Пилат (римський правитель Юдеї з 26 до 36 р. н.е.) знав, що Ісуса Христа первосвященники звинувачували в злочинах через заздрощі. Як римському управителю, йому добре відомим був кожен крок Ісуса, Його вчення та чудеса. Звістка про це облетіла всю землю. Пилат «...знав, що Його через заздрощі видали первосвященники» (Мр. 15:10). Він розумів, що безпідставно на суд до нього привели Істину в повному розумінні цього слова. І від його рішення залежало, що зроблять з правдою, — її розіпнуть, чи вона стане захищеною.

«А що ж маю зробити з Ісусом, що зветься Христос?» (Мт. 27:22), — звернувся Пилат до народу. Пилат

РОЗІП'ЯТА ПРАВДА

був добре знайомий зо всіма фактами відносно Ісуса. Йому було не тільки все відомо про Ісуса Христа, але він також мав можливість здійснити і особисте, безпосереднє дослідження звинувачень проти Нього. Проте Він зовсім не хотів цим займатися, але його до цього змусли певні обставини. Йому довелося провести дослідження і під

тиском людей Пилат був змушений приймати рішення, що робити з Ісусом.

Якщо говорити про віруючих людей, то вони покликані вивільнити правду, адже повинні бути повними «благодаті та правди», як і Син Людський. І якщо вони її не вивільнять, то через те, що в собі розпинають, позбавляють всякого її го-

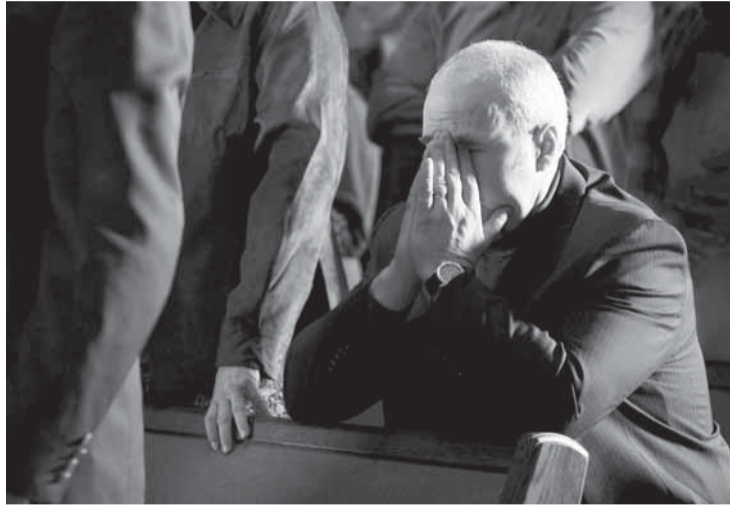
лосу та можливості для подальшого існування в них.

«... маю я владу розіп'ясти Тебе, і маю владу Тебе відпустити» (Ів. 19:10), — промовляв чиновник перед обличчям Правди, дивлячись їй у вічі. Він займав становище людини, яка мала право і повинна була вершити правосуддя, тобто встановлювати істину, захищати правду.

В ПОКАЯННІ

треба ще залишити беззаконня. Немало людей знають, що живуть неправильно, люблять Бога, а з гріхом все ніяк не хочуть прощатися.

— **подальше слідування Божим заповідям, правді** («не даси нечестю перебувати в наметах твоїх»). Йдеться про тривалий процес. Аби замість нечестя, царювала правда.

Якби ми запитали в Софара, що таке покаяння, то ймовірно, він відповів би так (узагальнюючи вищесказане): «Покаяння — це набагато більше, ніж просте визнання провини. Це зміна мислення і зміна серця. Воно означає звільнення від гріха і повернення до Бога. Воно супроводжується ширим бажанням виконувати Його заповіді і жити по правді».

Так як Богом було передбачено правосуддя як процес встановлення правди, відновлення чийось порушених прав, то не випадково, що в Ісуса Христа з Пилатом, як суддею над Ним, виникла розмова саме про правду. Господь, Який був істиною в першій та останній її інстанції, вислуховував формальні запитання посадової особи, яка була наділена повноваженнями встановлювати правду, була відповідальною за те, наскільки совісно та правильно вона це зробить. Правда стала предметом їхньої короткої розмови.

«Я на те народився, і на те прийшов у цей світ, щоб засвідчити правду. І кожен, хто з правди, той чує Мій голос» (Ів. 18:37), — промовив Господь коротких декілька фраз римському прокуратору. Очевидно, з іронією «Говорить до Нього Пилат: «Що є правда?»» (Ів. 18:38). Тим самим намагаючись показати, що, як і до сьогодні, в кого сила (чи влада), в того і правда. Питання було досить в'дливим і болючим з огляду на те, що на людський суд виставили Правду, що постійно намагалася донести людям істину, відкрити їм очі, навчити їх жити за правдою. І ось люди, які були віддані злу та неправді, виставили Правду на суд, аби насміятися над нею та знищити її.

«І сказавши оце, до юдеїв знов вийшов, та й каже до них: «Не знаходжу Я в Ньому провини ніякої. Та ви маєте звичай, щоб я виступив вам одного на Пасху. Чи хочете отже, — відгукнувши вам Царя Юдейського?»» (Ів. 18:38-39).

За правду, як це відбувається в переважній більшості випадків, потрібно було стати, за неї слід було боротися, її відстоювати. Протестні настрої юдеїв були ве-

Які ж наслідки покаяння?

— **очищення сумління** («піднімеш обличчя незаплямоване твоє»). Через гріх в Каїна було «похилилось обличчя». Бог тоді запропонував йому покаяння, пішовши на яке, Каїн «підняв би обличчя своє».

— **почуття безпеки** («будеш твердий, і не будеш боятися»). Коли собака наробила якусь

шкodu, то вона ходить як злякана. Часто і люди так... Злочинець завжди буде оглядатися по сторонах, прокидатися від найменшого шороху. Той, хто чистий, він безпечний. «Бо начальники страшні не для добрих справ, а для злих. А хочеш не боятися влади? Роби добро — і заслужиш від неї похвалу, тому що він — Божий слуга, тобі на добро; а якщо чиниш зло, — бійся, бо не даремно він

шкodu, то вона ходить як злякана. Часто і люди так... Злочинець завжди буде оглядатися по сторонах, прокидатися від найменшого шороху. Той, хто чистий, він безпечний. «Бо начальники страшні не для добрих справ, а для злих. А хочеш не боятися влади? Роби добро — і заслужиш від неї похвалу, тому що він — Божий слуга, тобі на добро; а якщо чиниш зло, — бійся, бо не даремно він

носить меч; бо він — Божий слуга, який несе відплату у гніві тому, хто чинить зло» (Рим.13:3,4).

— **налагодження життя і зцілення** («неодмінно забудеш горе»). Ми вже казали, що необов'язково тяжкі обставини життя свідчать про наявність гріха. Але гріх завжди веде до біди та горя. В мільйонів людей після покаяння налагодилося життя, здоров'я, сім'ї, фінансове благополуччя;

— **ясність і мир в серці** («яскравіше півдня життя твоє стане, просвітлієш як ранок», «спочивати безпечно будеш»).

Отже, в промові Софара ми бачимо величезну мудрість. І хоч ця порада недоречна була для Йова в його ситуації, але її можна вважати універсальною. Дивує, як розуміли люди того часу покаяння. Все це узагальнивши, ми по-суті отримуємо точне визначення євангельського покаяння, яке можемо прочитати в богословських книгах і віровченні.

Ти можеш бути християнином, однак перераховані речі можуть бути актуальними для тебе сьогодні (в якійсь мірі): **зміна мислення і серця** (може думки не угодні Богу, не біблійні), **навернення до Бога** («ось стою під дверима і стукаю» — слова до віруючих, до церкви), **звільнення від гріха** (від якогось конкретного), **утвердження в слідуванні за Богом** (в служінні). Багатьом необхідне очищення сумління, почуття безпеки, налагодження життя і зцілення, ясність і мир в серці.

Ось воно, покаяння! Каються не соромно. Каються не слабкі, а сильні. Мудрі також помиляються, а тому і каються.

https://t.me/genissh_blogspot

ликами. «Пилат намагався пустити Його, та юдеї кричали: «Якщо Його пустиш, то не кесарів приятель ти! Усякий, хто себе за царя видає, противиться кесарю» (Ів. 19:12).

Як бачимо, Пилат спершу хотів повестися правильно — відпустити Ісуса Христа, визнати Його невинним. Згодом під психологічним тиском юдеїв він починає хитатися в своїх поглядах, в ньому починає вестися внутрішня боротьба, він починає оцінювати усі для себе негативні наслідки прийняття справедливого рішення. Чоловік стояв перед вибором — виконати свій обов'язок, вчинити справедливий суд і бути чистим перед власною совістю що догодити переважній більшості людей. Розуміючи те, що справедливий суд означатиме виступити проти волі юдеїв, викликати в них невдоволення, він поволі починає схилитися на їхню сторону, піддається їх настроям та, врешті, здається їм. «Та знову вони зняли крик, вимагаючи: «Не Його, а Варавву!» А Варавва був злочинець. От тоді взяв Ісуса Пилат, та й звелів збичувати Його» (Ів. 18:40-19:1).

Пилат, зваживши усі ризики для нього у разі здійснення справедливого суду над Ісусом Христом, не захотів стати на захист істини, довести її правоту, утвердити її, адже за це йому потрібно було платити відповідну ціну. Це є типовий приклад поведінки безлічі людей, які, стоячи перед вибором що зробити з правдою, обирають видати її на зневагу та ганьбу, розп'ясти її.

Відпустити правду, дати їй волю, право на існування, стати на її захисті, чи розп'ясти — вибір, якого не уникнути кожній людині, тим більше, християнинові.

Чи то на роботі, чи в громадському місці, в родині, в місцевості, де проживаємо, часто потраплятимемо в ситуації, в яких правда подаватиме голос про потребу в її захисті та збереженні. Ось тоді ми прийматимемо рішення про її відпущення чи розп'яття. Бог за кожним із нас залишив це право вибору.

«І як побачив Пилат, що нічого не вдіє, а неспокій ще більший стається, набрав він води, та й перед народом умив свої руки й сказав: «Я невинний у крові Його...» (Мт. 27:24). Будучи засудженим голосом власного сумління, чиновник заради самозаспокоєння робить нелогічний вчинок — вмиває руки, нібито демонструючи тим самим свою невинуватість в скоєному (цікаво, перед ким?). Хоча розуміє, що своєю поступливістю їх вимогам пішов на злочин проти Правди. Він стає винуватцем її розп'яття. В більшості випадків люди намагаються «вмити руки» після скоєної відносно когось неправди. Іноді так їм вдається тимчасово обманути когось та й самого себе.

Пилат підписав смертний вирок Ісусу Христу. За своє рішення розп'ясти Сина Божого та віддати Його на посміховище Пилат залишив про себе вразення як про слабовільну та блязливую людину. Його місце на лаві підсудних на судовому процесі історії, він залишився назавжди знеславленим та збезчещеним за те, що зробив з Ісусом.

Він відмовив Христові в чесному та справедливому суді — в тому, на що має право кожна людина, він став одним із винуватців та співучасників розп'яття Правди.

Ігор Крощук

Тексти із Біблії

4 Розділ

¹ Як Господь же довідався, що почули фарисеї, що Ісус учнів більше збирає та христить, як Іван, ² хоч Ісус не христівав Сам, а учні Його, ³ Він покинув Юдею та знову пішов у Галілею. ⁴ І потрібно було Самарію йому переходити. ⁵ Отож, прибуває Він до самарійського міста, що звється Сіхар, недалеко від поля, яке Яків був дав своєму синові Йосипові. ⁶ Там же була Яковава криниця. І Ісус, дорогою зморений, сів отак край криниці. Було коло години десь шостої.

⁷ Находить ось жінка одна з Самарії набрати води. Ісус каже до неї: Дай напитись Мені! ⁸ Бо учні Його відійшли були в місто, щоб купити поживи. ⁹ Тоді каже йому самарянка: Як же Ти, юдеє, будиши, та просиши напитись мене, самарянки? Бо юдеї не сходяться із самарянами. ¹⁰ Ісус відповів і промовив до неї: Коли б знала ти Божий дар, і Хто Той, Хто говорить тобі: Дай напитись Мені, ти б у Нього просила, і Він тобі дав би живої води. ¹¹ Каже жінка до Нього: І черпака в Тебе, Пане, нема, а криниця глибока, звідки ж маєш Ти воду живу? ¹² Чи Ти більший за нашого отця Якова, що нам дав цю криницю, і він сам із неї пив, і сини його, і худоба його? ¹³ Ісус відповів і сказав їй: Кожен, хто воду цю п'є, буде прагнути знову. ¹⁴ А хто питиме воду, що Я йому дам, прагнути не буде пові, бо вода, що Я йому дам, стане в нім джерелом тієї води, що тече в життя вічне. ¹⁵ Каже жінка до Нього: Дай мені, Пане, цієї води, щоб я пити не хотіла, і сюди не приходила брати.

¹⁶ Говорить до неї Ісус: Іди, поклич чоловіка свого та й вертайся сюди. ¹⁷ Жінка відповіла та й сказала: Чоловіка не маю... Відказав їй Ісус: Ти добре сказала: Чоловіка не маю. ¹⁸ Бо п'ятьох чоловіків ти мала, а той, кого маєш тепер, не муж він тобі. Це ти правду сказала. ¹⁹ Каже жінка до Нього: Бачу, Пане, що Пророк Ти. ²⁰ Отці наші вклонялися Богу на цій ось горі, а ви твердите, що в Єрусалимі те місце, де потрібно вклонятися. ²¹ Ісус промовляє до неї: Повір, жінко, Мені, що надходить година, коли ні на горі цій, ані в Єрусалимі вклоняться Отцеві не будете ви. ²² Ви вклоняєтесь тому, чого ви не знаєте, ми вклоняємось тому, що знаємо, бо спасіння від юдеїв. ²³ Але наступає година, і тепер вона є, коли богомільці правдиві вклоняться будуть Отцеві в дусі та в правді, бо Отець Собі прагне таких богомільців. ²⁴ Бог є Дух, і ті, що йому вклоняються, повинні в дусі та в правді вклонятися. ²⁵ Відказує жінка йому: Я знаю, що приїде Месія, що зветься Христос, як Він прийде, то все розповість нам. ²⁶ Промовляє до неї Ісус: Це Я, що розмовляю з тобою...

²⁷ І тоді надійшли Його учні, і дивувались, що з жінкою Він розмовляв. Проте жаден із них не спитав: Чого хочеш? або: Про що з нею говориш? ²⁸ Покинула жінка тоді доноса свого, і побігла до міста, та й людям говорить: ²⁹ Ходіть но, побачте Того Чоловіка, що сказав мені все, що я вчинила. Чи Він не Христос? ³⁰ І вони повиходили з міста, і до Нього прийшли.

³¹ Тим часом же учні просили Його та й казали: Учителю, їж! ³² А Він їм відказав: Я маю поживу на їдженя, якої не знаєте ви. ³³ Питали тоді один одного учні: Хіба хто приніс йому їсти? ³⁴ Ісус каже до них: Пожива Моя чинити волю Того, Хто послав Мене, і справу Його довершити. ³⁵ Чи не кажете ви: Ще чотири от місяці, і настануть жнива? А Я вам кажу: Підійміть свої очі, та гляньте на ниви, які для жнив уже поповолилися вони! ³⁶ А хто жне, той заплату бере, та збирає врожай в життя вічне, щоб хто сіє й хто жне разом раділи. ³⁷ Бо про це поговір-ка правдива: Хто інший сіє, а хто інший жне. ³⁸ Я вас жати послав, де ви не працювали: працювали інші, ви ж до їхньої праці ввійшли.

³⁹ З того ж міста багато-хто із самарян в Нього ввірували через слово жінки, що свідчила: Він сказав мені все, що я вчинила була! ⁴⁰ А коли самаряни до Нього прийшли, то благли Його, щоб у них позостався. І Він перебув там два дні. ⁴¹ Значно ж більш вони ввірували через слово Його. ⁴² А до жінки казали вони: Не за слово твоє ми вже віруємо, самі бо ми чули й пізнали, що справді Спаситель Світу!

⁴³ Як минуло ж два дні, Він ізвідти пішов в Галілею. ⁴⁴ Сам бо свідчив Ісус, що не має пошани пророк у вітчизні своїй. ⁴⁵ А коли Він прийшов в Галілею, Його прийняли галілеяни, побачивши все, що вчинив Він в Єрусалимі на святі, бо ходили на святі й вони.

⁴⁶ Тоді знову прийшов Ісус у Кану Галілейську, де переминив був Він воду на вино. І був там один царедворець, що син його хворів у Капернаумі. ⁴⁷ Він, почувши, що Ісус із Юдеї прибув в Галілею, до Нього прийшов і благав Його, щоб пішов і сина йому вздоровив, бо мав той умерти. ⁴⁸ Ісус же промовив до нього: Як знамен тих та чуд не побачите, не ввіруєте! ⁴⁹ Царедворець говорить до Нього: Піди, Господи, поки не вмерла дитина моя! ⁵⁰ Промовляє до нього Ісус: Іди, син твій живе! І повірив той слово, що до нього промовив Ісус, і пішов. ⁵¹ А коли ще в дорозі він був, то раби його перестріли його й сповістили, говорячи: Син твій живе. ⁵² А він

Івана

їх запитав про годину, о котрій стало легше йому. Вони ж відказали до нього: Учора о сьомій годині гарячка покинула його. ⁵³ Зрозумів тоді батько, що була то година, о котрій до нього промовив Ісус: Син твій живе. І ввірував сам і весь його дім. ⁵⁴ Це знов друге знамено Ісус учинив, як вернувся до Галілеї з Юдеї.

5 Розділ

¹ Після того юдейське Свято було, і до Єрусалиму Ісус відійшов. ² А в Єрусалимі, біля брами Овечої, є купальня, Віфесада по-єврейському звється, що мала п'ять ганків. ³ У них лежало багато слабих, сліпих, кривих, сухих, що чекали, щоб воду порушено. ⁴ Бо Ангел Господній часами спускався до купальні, і порушував воду, і хто перший улазив, як воду порушено, той здоровим ставав, хоч би яку мав хворобу.

⁵ А був там один чоловік, що тридцять і вісім років був недужим. ⁶ Як Ісус його вгледів, що лежить, та, відаючи, що багато він часу слабує, говорить до нього: Хочеш бути здоровим? ⁷ Відповів йому хворий: Пане, я не маю людини, щоб вона, як порушено воду, до купальні всадила мене. А коли я приходжу, то передо мною вже інший улазить. ⁸ Говорить до нього Ісус: Уставай, візьми ложе своє та й ходи! ⁹ І зараз одужав оцей чоловік, і взяв ложе своє та й ходив. Того ж дня субота була, ¹⁰ тому то сказали юдеї вздоровленому: Є субота, і не годиться тобі брати ложа свого. ¹¹ А він відповів їм: Хто мене вздоровив, Той до мене сказав: Візьми ложе своє та й ходи. ¹² А вони запитали його: Хто Той Чоловік, що до тебе сказав: Візьми ложе своє та й ходи? ¹³ Та не знав уздоровлений, Хто то Він, бо Ісус ухилився від народу, що був на тім місці. ¹⁴ Після того Ісус стрів у храмі Його, та й промовив до нього: Ось видужав ти. Не гріши ж уже більше, щоб не сталось тобі чого гіршого! ¹⁵ Чоловік же пішов у юдеям звістити, що Той, Хто вздоровив його, то Ісус. ¹⁶ І тому зачали юдеї переслідувати Ісуса, що таке Він чинив у суботу. ¹⁷ А Ісус відповів їм: Отець Мій працює аж досі, працюю і Я.

¹⁸ І тому то юдеї ще більш намагалися вбити Його, що не тільки суботу порушував Він, але й Бога Отця Своєю звав, тим роблячись Богові рівним.

¹⁹ Відповів же Ісус і сказав їм: Поправді, поправді кажу вам: Син нічого робити не може Сам від Себе, тільки те, що Він бачить, що робить Отець; бо що робить Він, те так само й Син робить. ²⁰ Бо Отець любить Сина, і показує все, що Сам робить, йому. І покаже йому діла більш від цих, щоб ви дивувалися. ²¹ Бо як мертвих Отець воскрешає й оживлює, так і Син, кого хоче, оживлює. ²² Бо Отець і не судить нікого, а весь суд віддав синові, ²³ щоб усі шанували і Сина, як шанують Отця. Хто не шанує Сина, не шанує Отця, що послав Його. ²⁴ Поправді, поправді кажу вам: Хто слухає слова Моєго, і вірує в Того, Хто послав Мене, життя вічне той має, і на суд не приходять, але перейшов він від смерті в життя.

²⁵ Поправді, поправді кажу вам: Наступає година, і тепер уже є, коли голос Божого Сина почують померлі, а ті, що почують, оживуть. ²⁶ Бо як має Отець життя Сам у Собі, так і Синові дав життя мати в Самому Собі. ²⁷ І Він дав йому силу чинити і суд, бо Він Людський Син. ²⁸ Не дивуйтеся цьому, бо надходить година, коли всі, хто в гробах, Його голос почують, ²⁹ і повиходять ті, що чинили добро, на воскресення життя, а котрі зло чинили, на воскресення Суду.

³⁰ Я нічого не можу робити Сам від Себе. Як Я чую, суджу, і Мій суд справедливий, не шукаю бо волі Своєї, але волі Отця, що послав Мене. ³¹ Коли свідчу про Себе Я Сам, то свідчую Моє неправдиве. ³² Є Інший, Хто свідчить про Мене, і Я знаю, що правдиве свідчення, яким свідчить про Мене. ³³ Ви послали були до Івана, і він свідчив про правду. ³⁴ Та Я не від людини свідчення приймаю, але це говорю, щоб були ви спасені. ³⁵ Він світільником був, що горів і світив, та ви тільки хвилю хотіли потішитись світлом його. ³⁶ Але Я маю свідчення більше за Іванове, бо ті справи, що Отець Мені дав, щоб Я виконав їх, ті справи, що Я їх чиню, самі свідчать про Мене, що Отець Мене послав! ³⁷ Та й Отець, що послав Мене, Сам засвідчив про Мене; але ви ані голосу Його не чули ніколи, ані виду Його не бачили. ³⁸ Навіть слова Його ви не маєте, щоб у вас перебувало, бо не вірите в Того, Кого Він послав. ³⁹ Дослідіть но Писання, бо ви думаєте, що в них маєте вічне життя, вони ж свідчать про Мене!

⁴⁰ Та до Мене прийти ви не хочете, щоб мати життя. ⁴¹ Від людей не приймаю Я слави, ⁴² але вас Я пізнав, що любови до Бога в собі ви не маєте. ⁴³ Як прийшов у Імєння Своєго Отця, та Мене не приймаєте ви. Коли ж прийде інший у імєння своє, того приймете ви. ⁴⁴ Як ви можете вірувати, коли славу один від одного приймаєте, а слави тієї, що від Бога Єдиного, не прагнете ви? ⁴⁵ Не думайте, що Я перед Отцем буду вас винуватити, а що вас винуватити буде Мойсей, що на нього надіється ви! ⁴⁶ Коли б ви Мойсееві вірили, то й Мені б ви повірили, бо про Мене писав він. ⁴⁷ Якщо писанням Його ви не вірите, то як віри поймаєте словам Моїм?

Рівненське обласне об'єднання УЦХВЕ має офіційний сайт, який слугує своєрідною візитівкою об'єднання. На сайті можна ознайомитися із історією, структурою Об'єднання, основною діяльністю, служителями, рішеннями, а головне — актуальними новинами життя братерства.

Сайт має три версії: десктопну, планшетну та мобільну. Функціонал ресурсу розширюється, розроблюються різні бази даних. На даний час на сайті є можливість переглядати актуальні новини за різними категоріями (новини сві-

Відвідайте сайт Рівненського обласного об'єднання УЦХВЕ

ту, України, Рівненщини) та відділами (місіонерського, молодіжного, освіти, благовістя, добротності та ін.).

У розділі «Про нас» читачі мають змогу ознайомитися з віровченням Церкви, історичною довідкою

братерства, складом обласної ради). У розділі «Медіа» доступні електронні версії газети «За віру Євангельську», відео, інтерв'ю, блоги служителів, перелік християнських

ресурсів та церков, в яких здійснюються трансляції богослужінь.

Також реалізована можливість пошуку адрес церков, їх місцезнаходження на карті, контактів служителів.

Адреса сайту: <https://chve.rv.ua/>

ЗАПРОШУЄМО ВАС ВІДВІДАТИ ЗІБРАННЯ

Християн Віри Євангельської у Рівненській області, які відбуваються щонеділі о 10:00

Березнівський р-н:

- м. Березне, вул. Київська, 22а
- с. Кам'янка, вул. Кузнєцова, 32;
- с. Вітковичі, вул. Подільська, 19-А;
- с. Яринівка, вул. Першотравнева, 5;
- с. Велика Купля, вул. Зелена, 5;
- с. Тишиця, вул. Шкільна, 1-А;
- с. Малинськ, вул. Залізнична, 24;
- с. Поляни, вул. Молодіжна, 2А;
- с. Орлівка, вул. Незалежності, 45;

Володимирецький р-н:

- с. Нова Рафалівка, вул. Партизанська, 9;
- м. Вараш, м-н Північний-1, 1. Церква «Благодать». Неділя о 10:00; 13:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. Довговоля, вул. 40-річчя Перемоги, 43-А;
- с. Великий Жолудськ, вул. М. Молочко, 2;
- с. Малий Жолудськ, вул. 17 вересня, 21
- с. Сопачів, вул. Гузоватого, 12А;
- с. Кідри, вул. Поліська, 25-А;
- с. Попиці, вул. Шкільна, 4;
- с. Берестівка, вул. Вишнева, 1;
- с. Бишляк, вул. 17 вересня, 2;
- с. Велихіїв, вул. Шевченка, 51;
- с. Сварині, вул. Незалежності, 90;
- с. Ромейки, вул. Садова, 22;
- с. Мульчиці, вул. Шевченка, 17;
- с. Луко, вул. Шевченка, 1А;
- с. Чаква, вул. Центральна, 2А;
- с. Новаки, вул. Вишнева, 2;
- с. Собіщиці, вул. Центральна, 11А;
- с. Половлі, вул. Л. Українці;
- с. Антонівка, вул. Партизанська, 5;
- с. Воронки, вул. Шевченка, 22;
- с. Жовчині, вул. Нова;
- с. Великі Цеппевичі, вул. Л. Українці, 71;
- с. Острів, вул. В. Васковця;
- с. Щоків, вул. Лісна, 14;
- с. Малі Телковичі, вул. Шкільна, 20;
- с. Городець, вул. Садова, 1а;
- с. Великі Телковичі, вул. Центральна, 102;
- с. Каноничі, вул. Калініна, 45;
- с. Більська Воля;
- с. Діброва;
- с. Лозки, вул. Набережна, 49а;
- с. Любихи, вул. Вишнева, 19;
- с. Заболоття.

Гоцанський р-н:

- с. Ілліні, вул. Млинська, 25;
- с. Гоща, пр. Пекарський, 10. Неділя о 11:00, середа о 18:00;
- с. Бугрині, Б. Хмельницького, 19;
- с. Угільці, вул. Шкільна, 3;
- с. Вільгір, вул. Набережна, 15;
- с. Вітків, вул. Набережна, 9;
- с. Воскодави, вул. Молодіжна, 46;
- с. Новоставці, вул. Фестивальна, 1;
- с. Томахів, вул. Мирна, 25А;
- с. Терентіїв, вул. Центральна;
- с. Бабин, вул. Заводська, 1а;
- с. Подоляни, вул. Шевченка;
- с. Дружне, вул. І. Франка, 80;
- с. Пустомити, вул. Л. Українці, 107;
- с. Тучин;

Липки, вул. Івана Шишки, 10;

- с. Вовкошів;
- с. Андрусіїв;
- с. Федорівка, вул. Молодіжна, 14;
- с. Чудинця, вул. Перемоги, 44;
- с. Синів, вул. Зелена, 15;
- с. Колесники;
- с. Воронів;
- с. Андрусіїв (місіонерська станція).

Демидівський р-н:

- с. Демидівка, вул. Богдана Хмельницького, 3;
- с. Берестечко, вул. Надтирна, 9. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 18:00;
- с. Вербень, вул. Зелена, 32. Неділя о 10:00.
- с. Вовковий, вул. Грушевського, 129. Неділя о 10:00, вівторок та п'ятниця о 18:00;
- с. Рудка, вул. Садова, 9;
- с. Княгинин, с. Ільбибоки, с. Лопавше (місіонерські станції).

Дубенський р-н:

- м. Дубно, вул. Пилипа Орлика, 19 (р-н залізничного вокзалу). Неділя о 10:00 та 17:00, середа та четвер о 19:00.
- с. Повча, вул. Андріянова 7. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 17:00;
- с. Майдан, вул. Першотравнева 3А. Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
- с. Молодаво Перше, вул. Перемоги, 115а. Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 20:00;
- с. Стовпець, вул. Шевченка. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
- с. Верба, вул. Грушевського, 13а. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- с. Варковичі, пров. Травневий, 1;
- с. Копани, вул. 1 Травня, 37;
- с. Заруддя, вул. Шевченка, 11а;
- с. Стара Носовиця, вул. Кременецька, 78а;
- с. Панталія;
- с. Стара Миколаївка, вул. Л. Українці, 70;
- с. Мирогоща, пр. Патолічева, 2;
- с. Мильча, вул. Глибока, 2. Неділя о 10:00 та 17:00 та п'ятниця о 17:00;
- с. Підбруси́нь, вул. Першотравнева, 7;
- с. Озеряни, вул. Шевченка, 87.

Дубровицький р-н:

- м. Дубровиця, вул. Воробинська, 68;
- с. Осова, вул. Незалежності-3;
- с. Будимля, вул. Незалежності-3;
- с. Переброди, вул. Зарічна, 58;
- с. Селець, вул. 17 Вересня, 59
- с. Колки, вул. Центральна, 93;
- с. Людичі, вул. Лісова, 8;
- с. Нивецьк, вул. Шкільна, 8;
- с. Грицьки, вул. Івана Франка;
- с. Підлісне, вул. Нова;
- с. Висоцьк, вул. Містечкова, 33;
- с. Жадень, вул. Центральна, 176;
- с. Мильчак, вул. Пушкіна, 4;
- с. Бродець, вул. Набережна, 17;
- с. Лютинськ, вул. Молодіжна, 38;
- с. Заслущя, вул. Л. Яцук, 17;

Литвиця, с. Крупове (місіонерські станції).

Зарічненський р-н:

- с. Новоріччя, вул. Центральна, 12;
- с. Зарічне, вул. Боричевського, 17;
- с. Серники, вул. Партизанська, 40;
- с. Кухітська Воля, вул. Л. Українці, 104;
- с. Морочне, вул. Центральна, 121;
- с. Кухче, вул. Березова;
- с. Річниця, вул. Соборна, 28;
- с. Прикладники, с. Вовчиці, с. Дібрівські;
- с. Локниця, вул. Центральна, 195;
- с. Мутвиця, вул. Центральна, 18;
- с. Неньковичі, с. Привітківка;
- с. Млинок, вул. Центральна, 68;
- с. Борове, вул. Довга, 4.

Здолбунівський р-н:

- с. Глинськ, вул. Дубенщина, 6;
- с. Цурків, вул. Б. Хмельницького;
- с. Мізоч, вул. Липки, 7;
- с. Гільча, вул. Чешська, 97;
- с. М. Здолбунів, вул. Зелена, 6г;
- с. Ступно, вул. Бокова, 2;
- с. Новомильськ, вул. Центральна, 73-а;
- с. П'ятигори, вул. Грушевського, 11;
- с. Зтовбиця, вул. Мартинівка, 89 а;
- с. Білашів;
- с. Нова Мощаниця, вул. Ялиси, 2;
- с. Будараж (місіонерська станція).

Корецький р-н:

- м. Корець, вул. Київська, 226а
- с. Користь. Неділя о 19:00, Субота о 11:00 (дитяче служіння);
- с. Великі Межиричі, вул. Шевченка, 47;
- с. Невіркив, с. Жорнівка;
- с. Головинці, с. Крилів, с. Бриків, с. Сапожин (місіонерські станції).

Костопільський р-н:

- м. Костопіль, вул. Сидорова, 5-Б;
- с. Головин, вул. Базальтська, 12. Неділя о 10:00, вівторок о 19:00;
- с. Іваничі, вул. Весняна, 3. Неділя о 17:00;
- с. Берестовець, вул. Центральна, 36. Середа о 19:00.
- с. Звездівка
- с. Перетоки, вул. Соборна, 18
- с. Соломка, вул. Костопільська, 6 А
- с. Ялопоть, вул. Лісова, 2-а
- с. Злазне, вул. Тиха, 17
- с. Глажева
- с. Збуж, вул. Лугова, 1-а
- с. Великий Мидськ, вул. Центральна, 92;
- с. Бичаль
- с. Тростянець, вул. Першотравнева, 35а
- с. Корчин
- с. Деражне, вул. Шевченка, 51 В
- с. Дюксин, вул. Ніла Хасевича, 16
- с. Постійне, вул. Гайдучки, 38
- с. Гута, вул. Бугейська, 25-А
- с. Малий Стидин
- с. Пісків, вул. Шевченка, 39

Млинівський р-н:

- с. Борбин, вул. Відродження, 20;
- с. Млинів, вул. Пушкіна, 4;
- с. Смородва, вул. Острів, 7;
- с. Підлозіці, вул. Незалежності, 31;
- с. Довгошів, вул. Ровенка, 3;

- с. Острожець, вул. Тиха, 15;
- с. Тушебин, вул. Шкільна, 43;
- с. Пітушків, вул. Шкільна, 22;
- с. Ярославичі;
- с. Удзіці, вул. Центральна, 7;
- с. Бокійма, вул. Л. Українці, 37;
- с. Малин, Радянська, 12 А;
- с. Свнців, вул. Визволення;
- с. Підбруси́нь;
- с. Хорупань, вул. Шкільна, буд. 29;
- с. Владиславівка, с. Береги, с. Підгайці (місіонерські станції);
- с. Терешів, с. Городниця (проводяться зібрання).

Острозький р-н:

- м. Острого, пр. Садовий, 5;
- с. Розваж, вул. 17 вересня, 3;
- с. Могиляни, вул. Шевченка, 15

- с. Оженин, вул.Кринична, 7
- с. Українка, Заводська, 14
- с. Сіянци, вул. Ватутіна, 20
- с. Стадники, вул. Л. Українці, 2
- с. Країв, с. Хорів, с. Кураж, с. Теремне, с. Мощаниця
- с. Грем'яче, вул. Центральна, 70
- с. Бродівське, вул. Б. Хмельницького, 117
- с. Вельбіно, вул. Гагаріна, 40-а
- с. Почайки, вул. Молодіжна, 5-А
- с. Тесів, вул. Ватутіна, 8
- с. Волосківці, вул. Буденного, 33
- с. Бухарів

Радивилівський р-н:

- м. Радивилів, вул. Грушевського, 91;
- с. Батьків, вул. Почаївська, 59. Неділя о 10:00 та 17:00, середа о 18:00.
- с. Зарічне, с. Пляшева
- с. Гай-Ситенські, вул. Маркелова, 111
- с. Боратин, вул. Набережна
- с. Перенятин, вул. Почаївська, 22
- с. Стоянівка, вул. 17 Вересня, 6
- с. Підзамче
- с. Копані, вул. Зелена, 3
- с. Теслувці, вул. Шевченка, 3
- с. Хотин, вул. Джерельна, 10
- с. Іванівка (місіонерські станції)

Рівненський р-н:

- м. Рівне, вул. К. Литвина, 2 — церква «Святої Трійці». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- м. Рівне, вул. Тиннівська, 63 — церква «Христос Спаситель». Неділя о 10:00 та 18:00, середа о 19:00;
- м. Рівне, вул. Уласа Самчука, 32а — церква «Молодіжна»;
- м. Рівне, вул. Королюва, 3 — церква «Божого Спасіння». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- м. Рівне, вул. Плужника, 3 — церква «Світланка Зоря»
- с.мт. Клевань, вул. Королюва, 1. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. Біла Криниця, вул. Грушевського, 1А;
- с. Корнин, вул. Польова, 2;
- с. Олександрія, вул. 1 Травня, 22;
- с. Бармаки, вул. Центральна, 3;
- с. Великий Житині, вул. Рівненська, 42-г;
- с. Грушвиця, вул. Шкільна, 2;

Дорогі читачі!
Ви можете підтримати наше служіння, пожертвавши будь-яку суму.

ПриватБанк

Для власників Приватбанку:

<https://www.privat24.ua/send/b37wm>

Картка: 5168 7521 0046 9512

monobank

Для власників Монобанку:

<https://send.monobank.ua/jar/21LYveH45F>

Картка: 5375 4112 1492 2721

- с. Городище, вул. Рівненська, 72;
 - с. Голишів, вул. Молодіжна, 10;
 - с. Дерев'яне, вул. Є. Наумець, 54;
 - с. Новожуков (скра) вул. Л. Українці, 11-а;
 - с. М. Шпаків, вул. Шевченка, 42-А;
 - с. Зоря, вул. Орловського, 6;
 - с. Оржів, вул. Центральна, 34;
 - с. Нова Українка, вул. Приходька, 36;
 - м. Рівне, проспект Миру, 7а — Церква «Добрий Самарянин»;
 - с. Макотери, вул. Козацька, 38-а;
 - с. Зозів, вул. Вишнева, 20;
 - с. Великий Олексин, вул. Весняна, 53;
 - с. Углище, вул. Річна, 20;
 - с. Шубків, с. Верхівськ, с. Рокитнярад-2 (місіонерські станції).
- ### Рокитнявський р-н:
- с.мт. Рокитне, вул. Приходька, 2;
 - с. Карпилівка, вул. Княгині Ольги, 13;
 - с. Березово, вул. Кузнєцова, 13;
 - с. Старе село, вул. Зарічна, 2;
 - с. Томашгород, вул. Привокзальна, 19-а;
 - с. Познань, с. Глинне;
 - с. Переходиці, вул. Партизанська, 7;
 - с. Обсіч, вул. Пуделівська, 110;
 - с. Залав'я, вул. Шкільна, 7;
 - с. Дубно, вул. Шкільна, 7;
 - с. Блажове, вул. Молодіжна, 11;
 - с. Кам'яне, вул. Центральна, 79;
 - с. Рокитно, вул. Лайоша Гавро, 2-А;
 - с. Хміль, Шкільна, 6;
 - с. Купель, вул. Тарасенка, 19;
 - с. Вежиця, вул. Скумая, 4;
 - с. Остки, вул. Молодіжна, 6;
 - с. Заболоття, вул. Соборна;
 - с. Масевичі, вул. Центральна, 84;
 - с. Нетреба, вул. Центральна, 1;
 - с. Грабуни, вул. Незалежності;
 - с. Більськ, вул. Пасічна, 2;
 - с. Карпилівка, вул. Спортивна, 9а;
 - с. Дроздів, вул. Нова, 5а;
 - с. Кисоричі, вул. Центральна, 100;
 - с. Березово, вул. Соборна;
 - с. Єльне, вул. Ковпака;
 - с. Білівіж (місіонерська станція).
- ### Сарненський р-н:
- м. Сарни, вул. Ковельська, 104а — церква «Преображення». Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 19:00;
 - м. Сарни, вул. Смолича, 1 — церква «Божого Спасіння»
 - с. Тинне, вул. Прислчанська, 25;
 - с. Чермерне, вул. Молодіжна, 2;
 - с. Вітри, вул. Шевченка;
 - с. Цеппевичі, пров. Замковий, 2;
 - с. Тріскіні, вул. Молодіжна, 23;
 - с. Чабель, вул. Ювілейна, 8;
 - с. Висове, вул. Підлісна, 28А. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
 - с. Карпилівка, Радянська, 129-а;
 - с. Бутейки, вул. Зелена, 10-а;
 - с. В. Вербче, вул. Вишнева, 41;
 - с. М. Вербче, вул. Центральна, 75;
 - с. Вирка, с. Кричильськ, с. Ремчиці;
 - с. Волоша, вул. Центральна, 30-А;
 - с. Гранітне, вул. Лісова, 2-б;
 - с. Довге, вул. Центральна, 94-А;
 - с. Корост, вул. Центральна;
 - с. Клесів, вул. Зелена, 33;
 - с. Мельниця, вул. Шевченка, 40;
 - с. Немовичі, вул. Острівського, 50-а;
 - с. Поляна, вул. Лугова, 5;
 - с. Рудня-Карпилівська, вул. Кузнєцова, 33;
 - с.мт. Степань, вул. Прибережна, 26;
 - с. Селище, вул. Партизанська, 5-а;
 - с. Тутовичі, вул. Підлісна, 21-А;
 - с. Федорівка, вул. Мичуріна, 25;
 - с. Чудель, вул. Вишнева, 4а;
 - с. Ясногірка, вул. Партизанська, 15-а;
 - с. Кам'яне-Случанське
 - с. Стрільськ, вул. Вишнева 7
 - с. Карасин, вул. Центральна, 10-а;
 - с. Яринівка, вул. Шевченка, 13;
 - с. Мар'янівка, вул. Центральна, 22а;
 - с. Кузьмівка, с. Любиковичі (місіонерські станції).
 - с. Люхча, вул. Центральна, 30 (неділя 14:00)
 - с. Ремчиці, вул. Шкільна 42
- «Місіонерська Церква Христа Спасителя» м. Турка, Львівська обл.
тел.: +38 (050) 505 53 33 — Володимир